

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaë, 1661

Vigesima prima causa. Ter septena docet vestes gestare decentes.
Quinque quæstiones XXI. causæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

CAUSA XXI.

Rehispresbyter cuiusdam ecclesie proposituram alterius accepit, nec priorem vult relinquere: secularium quoque negotiorum procurator efficitur: clarus & fulgidus vestibus se exornans, ab Episcopo suo corrigitur, relicto officio suo ad secularium iudicem habet confugium.

- 1. Primum queritur, an clericus in duabus ecclesiis posse conferri.
- 2. Secundo, si unam voluerit relinquere, an liceat ei ad alteram transire.
- 3. Tertio, an procuraciones secularium negotiorum clericis liceas suscipere.
- 4. Quarto, an clarus & fulgidus vestibus ei ornari expedit.
- 5. Quinto, an ab Episcopo correptus suam officium relinquere, & ad secularium iudicem confugere valeat.

QVÆSTIO I.

In duabus ecclesiis aliquem commoveri posse, septima synodus prohibet, dicens, c. 15.

C. I. ¶ In duabus ecclesiis clericus conferri nullo modo debet.

Clericus a ab instanti tempore non connumeretur in duabus ecclesiis. Negotiationis enim hoc est, & turpis & lucri proprium, & ab ecclesiastica consuetudine genitus alienum. Audivimus enim ex ipsa Dominica e voce, quod nemo potest duobus Dominis servire. Aut enim unum odio habebit, & alterum diliger: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Vnusquisque enim secundum Apostolicam d. vocem in quo vocatus est, in hoc debet manere, & in una locari ecclesia. Quis enim per turpe lucrum in ecclesiasticis rebus efficiuntur, aliena consistunt à Deo: ad vitam verò huius necessitate studia sunt diversa. Ex his ergo, qui voluerit, acquiritur corporis opportuna. Aut enim Apostolus: [Ad eam, quæ mihi opus erant, & his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ.] Et hæc quidem in hac à Deo servanda i urbe. Ceterum in villis, quæ foris sunt, propter inopiam hominum indulgeatur.

¶ Deo servanda] Antea legabatur in hac urbe servandum. Emendationem est ex Anastasi exemplaribus; Græci enim est, εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως. Apud Iconem est, in hac servanda urbe.

¶ Villis] Græcè est, χωρίους, quod laicus patet. Significat enim sapa regione.

Sed dua ecclesia intelliguntur ecclesia duarum civitatum, in quibus nullus debet conferri.

C. II. ¶ De eodem. Unde in Chalcedonensi concilio, cap. 19. statutum est.

Clericum in duarum ecclesiarum civitatum eodem tempore conferri non oportet. Sed si ecentra nonnunquam Episcopus, civitatis unius, efficitur Archiepiscopus alterius civitatis, nec tamen priorem ecclesiam deserit: sed prior ecclesia, quasi commendata relinquatur, secunda, quasi titolata habetur.

C. III. ¶ In una ecclesia titularis, alteram sibi commendatam potest habere. Unde Leo IV. scribit.

¶ Vi plures ecclesias retinet, unam quidem titulatam, aliam verò sub commendatione retinere debet.

a Anselm. lib. 7. cap. 98. lvo part. 6. c. 31. b al. commoda. c Matthei. d i. Cor. 7. e Erm Aquil. c. 50. Burd. l. 2. c. 95. lvo p. 6. c. 173. f Agitur de hacre sup. dist. 70. sup. fin. & 16. quaest. 7. per laicos.

C. IV. ¶ Duobus monasteriis unus Abbas prescribi non potest. Sic & illud Agathensis concilii c. 10. cap. 17. intelligendum est.

V Num & Abbatem duobus monasteriis presbiteriis terdecimus. Potest etiam utriusque tanquam titulate c. presbiterii, sed non communi.

C. V. ¶ Unus Episcopus duabus presbiteriis ecclesiarum. Unde Gregorius lib. 2. epist. 17. sup. ad Agnellum Episcopum.

Relatio d. cleri simul & populi Tarracinenti non valde letificat, ob hoc quod de sua fraternitatem testatur. Et quia defuncto Petro Pontifice, cardinalium postulanti consensu sacerdotem, eorum necessarium complenda esse prævindicamus. Igitur mentis intentione ita lucrum animarum studio facere festinato, ut digna te merces ante eum spectum in die tributionis inveniat. Quidquid prædictæ rebus ecclesie, vel eius patrimonio, vel ordinatione, promotione, & omnibus generaliter cum pertinentibus soleriter, atque canonicè curaveris, ceteris provideris, liberam habebis (quippe iudicis propriis) modis omnibus facultatem.

¶ Antea est sententia B. Gregorii, ac Gratiani patrum. Hinc enim Agnellum, qui antea funderon erat Episcopus, ea civitas ab ipse esse vastata, Tarracina. Cardinalium presbiterorum, ut in sequenti capite. De qua re notatum est dist. 71. cap. fraternitatem.

¶ Tarracinentis] Sic est appellatum ex vulgari vulgare est, Tarracinentis gentis. In originaria Tarracina degenit.

C. VI.

¶ Illud quoque fraternitatem tuam scire noscitur quoniam sic prædictæ Tarracinentis ecclesie nalem esse constituit sacerdotem, ut & Tarracinentis ecclesie Pontifex esse non desinas, nec curam prædictæ Tarracinentis ecclesie, sicut præfati sumus, præcipimus, ut antedictæ Fundensis ecclesie, quæ testatæ nullo modo subtrahatur.

¶ In versu codicibus hoc est consensum superius prædictum in ipsa epistola. Et apud Anastasium. Non enim potest unus pro sedere, tanquam priusquam commendate, alteri verò tanquam titulate presbiterii.

QVÆSTIO II.

¶ Vi verò relicta sua ecclesia ab alio non possit, nequaquam sine dimissioni littera sua recipiatur.

C. I. ¶ Sine dimissioni litteris in aliam ecclesiam clericus non ordinetur.

Unde in sexta synodo c. 17. Agitur. Quoniam diversarum ecclesiarum clericis, quibus ordinati sunt, ecclesias relinquere, nisi alios concurrunt Episcopos, & ignorantia, non proprio in alienis constituuntur ecclesiis, ab eis igitur eos sine sui examinatione permittimus amodò, ut nullus clericorum omnium, in quoque gradu sit, licentiam habeat sine dimissioni sui Episcopi in altera conscribi ecclesia. Quia amodò non observaverit, ad opprobrium eius ordinaverit eum, deponatur, tam ipse, quam qui ratione susceperit.

a In concil. Epauen. c. 9. b Burd. l. 2. c. 173. c p. 6. c. 99. c al. titulate. d Anselm. l. 7. c. 173. e Anselm. l. 7. c. 173. f Et in 7. c. 173.

¶ Ignorantia] Græce est, ἄγνοια ἢ ἀγνοία. Et dicitur in sententia proprii Episcopi.
 ¶ Vbi commingit] Græce legitur. οὐ τὸ αὐτὸ τὸ οὐκ ἴδιον.
 ¶ Ad opprobrium ejus] Græce est, ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ οὐκ ἴδιον.
 ¶ Ad idem ecclesiam transfere clericum non licet, si proprii ministerii sua fuerit defuncta.
 Item ex concilio Hispalensi II. cap. 3.

¶ Licet ut si quis clericus ministerii ecclesie proprie defuncte ad aliam transfere fecerit, compellente ad quem fuerit, facere, ad ecclesiam, quam prius incolerat, remittatur. Qui vero eum susceperit, nec statim sine ullo exceptionis ad propriam ecclesiam remittendam elegerit, quamdiu eum restituat, communione se privatum agnoscet. Desertorem autem clericum cingulo honoris, atque ordinis sui exutum, aliquo tempore monasterio relegat convenit, sicque postea in ministerium ecclesiasticum ordinis revocari. Nam non poterit in talibus propagationibus aboleri licentia, nisi fuerit in eis propter correptionem discipline subsecuta correctio.
 ¶ Propagationis] In concilio Romano admodum et concilio Vaticano parum est propagationis, parum perurbationis. In codice vero Lucensi regio legitur, pravaticationis.
 ¶ Objicitur autem illud Chalcedonensis a concilio. c. 10.
 C. III. ¶ Nihil commune habent cura ecclesie prioris, quæ desinat ad aliam transferri.

¶ Quisquam transfatus est ab alia ecclesia in aliam, nisi illi habeat commune cum prioris ecclesia, sive sub hac ecclesia constitutus martyr, sive in parochiis, sive xenodochiis, aut eorum negotiis. Eos vero, qui ausi fuerint postordinationem hujus magnæ & universalis synodi agere, quæ prohibita sunt, statuit sancta synodus cadere de proprio gradu.
 ¶ Sed aliud est transfere, atque aliud propria temeritate transfere.
 ¶ Licet Episcopalis auctoritate fieri licet, hoc vero communi prohibetur.
 ¶ Item ex concilio Carthaginiensi III. c. 15.
 ¶ Licet ut, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel clerici non sunt conductores, neque procuratores, neque ullo turpi vel inhonesto negotio victum quarant: quia respiciere debent scriptum esse: [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.]
 ¶ Proinde aut clerici sint sine actionibus domorum, aut actores sine officio clericatum. Univerſi dixerunt, hoc obſervamus.

¶ Item ex concilio Carthaginiensi III. c. 15.
 ¶ Licet ut, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel clerici non sunt conductores, neque procuratores, neque ullo turpi vel inhonesto negotio victum quarant: quia respiciere debent scriptum esse: [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.]
 ¶ Proinde aut clerici sint sine actionibus domorum, aut actores sine officio clericatum. Univerſi dixerunt, hoc obſervamus.

¶ Item ex epistola Cypriani ad Presbyteros, & Diaconos, & plebem Hierosolanorum, lib. 1. epist. 9.
 ¶ Cyprianus & Presbyteri, & Diaconi, & plebi Farnis consentientibus salutem. Iampridem in concilio Episcoporum est statutum, ne quis de clericis, & Dei ministris tutorem, vel curatorem testamenti suo constituat: quando singuli divino sacerdotio honorati, & in clerico ministerio constituti, non nisi sitiant, & sal-

¶ Item ex concilio Carthaginiensi III. c. 15.
 ¶ Licet ut, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel clerici non sunt conductores, neque procuratores, neque ullo turpi vel inhonesto negotio victum quarant: quia respiciere debent scriptum esse: [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.]
 ¶ Proinde aut clerici sint sine actionibus domorum, aut actores sine officio clericatum. Univerſi dixerunt, hoc obſervamus.

¶ Hoc caput visum verbis repetit Eugenius III. in concilio Lateranensi, quod extat in Vaticana bibliotheca.

QVÆSTIO III.

¶ Vnde autem clericus secularium negotiorum procurator esse non valeat, auctoritate Carthagenensis concilii I. probatur: in quo Niciasus i. Episcopus Calythianus dixisse legitur, cap. 6.
 ¶ Niciasus] Emendata est hæc inscriptio ex ipso concilio, & vetusto Gratiani codicibus, cum antea mendose legeretur, Niciasus Papa Episcopus Castilianus. Pertinet autem hic titulus ad capitulo proximo post palam interjectam sequens.

C. I. P A L E A.

¶ Pervenit in sanctam synodum, quia de eis quibus clerici connumerantur, quidam propter turpis lucrum gratiam alienarum possessionum conductio, & secularibus causis suscipiunt: & ipsos quidem ad ministeria sanctis per defidiam separant; ad domus autem secularium concurrunt, & substantiarum eorum gubernationes avariæ causa suscipiunt. Decrevit igitur sancta & magna synodus, neminem deinceps eorum, hoc est, non Episcopum, sive clericum, aut monachum condocere possessiones, aut miser secularibus procuratoribus nisi forte, qui legibus ad minorum aetatum tutelam, sive procuraciones inexcusabiles attrahantur: aut eui ipsius civitatis Episcopus ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula: vel orphanorum, aut viduarum, quæ indefensæ sunt, aut earum personarum, quæ maxime ecclesiastico indigent admiculo propter timorem Dei. Si quis vero transgressus fuerit hæc statuta, correctioni ecclesiastica subiacet.
 ¶ Hoc idem Canon tertius concilii Chalcedonensis asseritur supra. diff. 29. c. 10. ex alia versione. Atque autem hæc palam a collatis exemplaribus exceptis duobus.

C. II. ¶ Qui clero annexi sunt, secularium possessionum procuratores non sicut.

¶ Redo e placere suggestionem meam sanctitati vestra, & displicere vobis, ut qui fervunt Deo, & annexi sunt clero, accedant ad actiones, & seu administrationes, vel procuraciones domorum. Quam Episcopus dixit, & Apostolorum statuta sunt, quæ dicunt: [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.] Proinde aut clerici sint sine actionibus domorum, aut actores sine officio clericatum. Univerſi dixerunt, hoc obſervamus.

C. III. ¶ De eodem.

¶ Item ex concilio Carthaginiensi III. c. 15.
 ¶ Licet ut, ut Episcopi, Presbyteri, & Diaconi, vel clerici non sunt conductores, neque procuratores, neque ullo turpi vel inhonesto negotio victum quarant: quia respiciere debent scriptum esse: [Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.]

C. IV. ¶ Secularium negotiorum procuracionem clericis non suscipiant.

¶ Item ex epistola Cypriani ad Presbyteros, & Diaconos, & plebem Hierosolanorum, lib. 1. epist. 9.
 ¶ Cyprianus & Presbyteri, & Diaconi, & plebi Farnis consentientibus salutem. Iampridem in concilio Episcoporum est statutum, ne quis de clericis, & Dei ministris tutorem, vel curatorem testamenti suo constituat: quando singuli divino sacerdotio honorati, & in clerico ministerio constituti, non nisi sitiant, & sal-

a In concilio Chalcedonensi supra. diff. 29. c. 10. b Bar. 1. c. 1. c. 1. d Bar. 1. c. 1. e Bar. 1. c. 1. f Bar. 1. c. 1. g Bar. 1. c. 1. h Bar. 1. c. 1. i Bar. 1. c. 1. j Bar. 1. c. 1. k Bar. 1. c. 1. l Bar. 1. c. 1. m Bar. 1. c. 1. n Bar. 1. c. 1. o Bar. 1. c. 1. p Bar. 1. c. 1. q Bar. 1. c. 1. r Bar. 1. c. 1. s Bar. 1. c. 1. t Bar. 1. c. 1. u Bar. 1. c. 1. v Bar. 1. c. 1. w Bar. 1. c. 1. x Bar. 1. c. 1. y Bar. 1. c. 1. z Bar. 1. c. 1.

criticis deservire. & precibus atque orationibus vacare... Nemo militans Deo obligat se negotiis secularibus...

C. V. Non licet clericis mollium & secularibus rebus obligari... Molliis i. & d laqueis secularibus obligari non debent...

C. VI. Sacularibus negotiis clericus non alligetur... Molliis i. & d laqueis secularibus obligari non debent...

C. VII. De eodem... Sacerdotium g decretum religiose & necessarid factum...

QUESTIO IV. Quid vero fulgidu & clara vestibus eis ornari non liceat...

C. I. Corripiantur clerici qui arguentis & claris vestibus & fulgidu laeserunt... Omnis h iactantia & ornatura corporalis...

C. II. Scilicet... Hoc caput editum est ab Innocentio III... Scilicet haec vox non est in concilio Innocentio...

* 1. Tom. 2. a al. molliis. b al. cui. c Dist. 28. d Ivo p. 6. c. 394. e Ivo p. 6. c. 391. f al. ordinatione cler. g al. Sacerdotium...

si inventi fuerint deridentes eos, qui vilibus & mollium vestibus amicti sunt...

C. II. Clerici, sive in itinere ambulantes, sive alibi degentes, congrui sibi vestibus utantur...

C. III. Non secularibus vestibus, sed vestibus suis conveniens clericis utantur... Item Zacharias Papa in synodo Romana...

C. IV. Extra domum sine proprio vestimento non appareant... Item Leo Papa IV in synodo Romana...

C. V. Careant longum vestimentum, qui corrigi ab Episcopis conveniunt... Item Innocentius Papa II in concilio Lateranensi...

Precipimus i, ut tam Episcopi, quam clericus in habitu corporis, Deo & hominibus re studeant...

C. VI. Scilicet... Hoc caput editum est ab Innocentio III... Scilicet haec vox non est in concilio Innocentio...

a x. c. p. v. b In reg. h. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.

QVÆSTIO V.

Ut vero Episcopum relinquere, & ab officio suo discedere, atq. ad seculari iudicio confugere nulli licet.

C. I. q. Clericus ad iudicium seculari confugiendi de communione ecclesie de- pellatur.

Unde in Agathensi concilio, c. 8. legitur.

Placuit, ut clericus, si relicto officio suo propter distractionem ad seculari iudicio iuratum, fortasse confugit, & is, ad quem recurrit, solatium ei defensionis impendat, cum eodem de ecclesie communione pellatur.

¶ Indirem] Sic in recentioribus conciliis Calmicyensis, & aliorum, sed à venetibus, & codicibus Vaticanis, & capitulis abijt vox ista.

C. II. q. Presbyter vel Diaconus ab Episcopo depositus imperator non adest.

Item ex concilio Antiocheno l. cap. 22.

I. C. I. q. quis à proprio Episcopo depositus Presbyter vel Diaconus, aut etiam si à synodo quilibet Episcopus fuerit exautoratus, molestiam Imperialibus aurbus inferre non presumat, sed ad maiorem Episcoporum synodum sese convertat, & que se putat habere iusta, in eorum concilio alleget, atque ab his de se expectet, quæ fuerit de prompta sententia. Quod si deficiens puffedimitate hoc noluerit facere, sed importunus fuerit Imperatori, huiusmodi nullam veniam habeat, neque locum ullius officionis, nec ipem recipiendi gradus habeat in futurum.

C. III. q. Non deservit ab aliquo, qui Episcoporum iudicio damnatur.

Item ex concilio Carthaginiensi V. cap. 2.

II. C. I. q. quis quilibet honoris clericus iudicio Episcopi depositus pro quocunque crimine fuerit damnatus, non liceat cum sine ab ecclesie, quibus præsente, sive à quolibet homine defensori: interposita poena damni poenæ, atque honoris quo nec atatem, nec sexum excusandum esse precipimus.

C. IV. q. Communione privetur, qui ecclesiastica disciplina regulam fugientes dispensare presumat.

Item ex concilio Arelatensi, cap. 4.

¶ forte aliquis clericorum regulam disciplinæ ecclesiasticæ subterfugens fuerit evagatus, quicunque eum susceperit, & non solum Pontifici suo non reconciliaverit, sed magis defendere presumpserit, ecclesie communione privetur.

C. V. q. Spes reconciliationis carere, qui ab Episcopo condemnatus Imperatorem adierit.

Item ex concilio Martini Papæ e. cap. 27.

III. C. I. q. si quis Episcopus, Presbyter, aut Diaconus excommunicatus, in concilio iniuste se queritur commendatum, ad maiorem Episcoporum synodum revertatur, & eorum inquisitionem, & iudicium expectans, si quas se iustas causas habere putat, illis exponat. Si autem contempserit, & importans se palatio, aures Principum inquirere voluerit, hic ad nullam veniam poterit pervenire, neque ipem future reconciliationis habeat.

¶ Major] Antea legitur, majorum Episcoporum concilium: Emendatum est ex codice Lucensi regis, quoniam concordat cum Canone Antiocheni supra, cu. si quis à proprio, unde videtur suppositum.

a. In Cap. l. c. 1. b. Et in Antiocheno, c. 7. c. c. Riv. l. 2. d. De iudic. p. 4. e. In Capitulis synod. Conc. Mar. d. 2. c. 2. f. Concord. sup. na. cap. si quis à proprio. g. al. imperatorum, ad importunum palatium.

C. VI. q. Episcoporum causa coram Principibus exanimari non debent.

Item Gregorius Constantina Augustæ, lib. 9. epist. 14.

¶ I. a Episcoporum causæ mihi commissorum apud piffimos dominos aliorum patrociniis disponuntur, infelix ego in ecclesia ista quid facio? Sed ut Episcopi mei despiciant, & contra me refugium ad seculares iudices habeant, omnipotenti Deo gratias ago, peccatis meis deputo. Hæc tamen breviter suggero, quia aliquantulum expecto, & si ad me diu venire distulerint, b. exercere in eos & dilictionem canonicam nullo modo cessabo.

¶ In vulgato & plerisque manuscriptis legitur, Constantino Augusto. Emendatum est ex uno vetusto Codicum, & altero epistolarum B. Gregorii: licet in editionibus illarum sit, Constantia Augustæ. Nam verum Mauriti Imperatoris, ad quem scribit B. Gregorius, Constantinam vocatam esse restant Zonaras, Nicéphorus, Cedrenus, & Anastasius bibliothecarius: & Ioannes Diaconus in vita B. Gregorii l. 2. num. 11. restituit epistolam, ex qua sumptum est hoc caput, Constantina Augustæ scriptam assertit.

CAUSA XXII.

¶ Videtur Episcopum iuravit falsum, quod putabat verum: quo comperto, Archidiaconus eius iuravit se nunquam prosequitur ei obedientiam. Compellitur Archidiaconus ab Episcopo ad exhibendam sibi constantem reverentiam. Accusatur Episcopus de duplici perjury, & de eo, quod falsum iuravit, & quia Archidiaconum ad peccandum compellit.

- 1. Primo queritur, an iuramentum sit præstandum, an non.
2. Secundo, si sit perjury, qui iurat falsum, quod putabat verum.
3. Tertio, si licet Archidiacono denegare Episcopo constantem obedientiam.
4. Quarto, si constitit esse illicitum quod iuravit Archidiaconus, an sit servandum.
5. Quinto, si constitit illud servandum esse, an Episcopus sit reus perjury, qui contra iuramentum Archidiaconum iurare compellit.

QVÆSTIO I.

¶ Videtur iuramentum præstandum non sit, auctoritate Canonica scriptura probatur. At enim Christus in evangelio dicit, d. [Sit sermo vester, Etsi, est, non, non: quod autem amplius est, à malo est.] Item Iacobus e in epistola [Ante omnia fratres mei nolite iurare omnino.] Utraq. auctoritate iuramentum prohibetur præstare. Sed aliud est ad iuramentum sponte accedere, aliud, vel ad afferendum innocentiam suam, vel ad pacis federa confirmanda, vel ad persuadendum auditoribus, quando pigri sunt credere, quod eis utile est iuramentum offerre: Primum prohibetur, secundum conceditur. Non enim iurare omnino peccatum est.

C. I. q. Iuramentum pro sedere paci est faciendum.

Unde in concilio Toletano VIII. c. 2. legitur.

¶ Omne f. quod in pacis federa venit, tunc solidius subsistit, cum iuramenti hoc interpositio roborat. Sed se omne quod amicorum animos concitat, tunc fidelius g. durat, cum eos sacramenti vincula ligant. Omne etiam quod testibus h. assipulatur, tunc verius constat, cum id adjectio iurationis affirmat. Quod si & testis r.

a. Iou. Diac. l. 3. c. 2. b. al. distulerr. orig. c. in eo. orig. d. Mat. 5. e. Luc. 5. f. Iov. p. 12. c. 2. Pau. l. 3. c. 47. g. al. fixum. h. al. testis.